

РЕШЕНИЕ

№ 6505

гр. София, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8431** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение № 925 от 23.02.2023 г., постановено по НАХД № 13927/2021 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 18 състав, е потвърдено Наказателно постановление № СО-Р-В-19-26Р-094 от 10.01.2020г., издадено от Кмет на Столична община, с което на „ВЕОС” ЕООД за нарушение на чл.87, ал.2, ал.2 във вр. с чл.24, ал.1 от Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (Наредбата) е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5000 лева. С решението дружеството-касатор, в настоящото производство, е осъдено да заплати на Столична община сумата от 100 лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Недоволен от решението „ВЕОС” ЕООД, представлявано от управителя си В. Н. Х., чрез адв. К. П., го е обжалвал с искане за неговата отмяна, като в касационната жалба, са изложени съображения за неправилност на съдебния акт, поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на съдопроизводствените правила необоснованост. Поддържа се, че в обжалваното решение са изложени непълни и неубедителни доводи защо съдът е приел, че дружеството е извършило вмененото му

с НП нарушение. Изложени са доводи за невземане впредвид на възражението пред районният съд за наличие на предпоставки за прилагане на чл.28 от ЗАНН. Претендира и липса на компетентност на издателя на наказателното постановление, както и антидатиране на същото.

След постановяване на решението дружеството е подало молба с искане за изменението му в частта за разноските. С Определение № 1932 от 13.06.2023г. молбата е оставена без уважение като неоснователна. С частна жалба настоящият състав е сезиран, като се твърди неправилност и незаконосъобразност на съдебния акт, като се счита, че в производството пред районният съд административния орган не е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, по каквото искане съдът се е произнесъл. Освен това са развити съждения и по отношение на липсата на яснота в диспозитива на обжалваното решение, респективно определение, по отношение на конкретността на осъденото лице, т.к в актовете е посочено „дружеството-жалбоподател” без никакви индивидуализиращи признаци-име, ЕИК и т.н

В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. П., който поддържа подадените касационна и частна жалби на основанията, изложени в тях. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък
Ответникът, редовно призован, не се явява, не се представлява и не е изразил становище по основателността на жалбите.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор В., дава заключение за неоснователност на касационната жалба, моли за нейното отхвърляне и оставяне в сила на решението на СРС.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С обжалваното наказателно постановление касаторът е санкциониран за това, че на 15.07.2019г., около 13.20ч. в [населено място], в район „Л.”, на [улица], юридическото лице „ВЕОС” ЕООД се ползва от поставен един брой рекламен елемент в частен имот, 5-та зона, представляващ самостоятелна метална конструкция с 2 две винилови пана, без разрешение за поставяне, издадено от главния архитект на Столична община, с текст „Aegocam.bg магазин за дронове”, с приблизителни размери 6м./2м. на едното пано и с текст „www.veos.bg, [улица]” с приблизителни размери 2м./1м. на другото пано. Нарушението е квалифицирано като такова по чл.87, ал.2, ал.2 във връзка с чл.24, ал.1 от Наредбата, за което е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лв..

Описаната фактическа обстановка не е установена от въззивния съд, който е препратил към нея и е възприел безкритично фактите, посочени в АУАН и НП, като е счел за ненужно да уважи доказателствените искания на санкционираната страна, а именно: Столична община да представи справка относно дните от месец януари 2020г. през които Й. Ф., кмет, А.А., зам.кмет, Р. С., зам.кмет, Б. Л., директор дирекция ПНО, В. Г., директор СИ, М. Т., ст.юрисконсулт СИ и Й. В., ст.експерт в СИ са присъствали на работа и не са били в отпуск.

В производството по обжалване на наказателни постановления пред районните съдилища е приложим редът на НПК, съгласно чл.84 от ЗАНН. Съгласно чл.61, ал.1 от ЗАНН, при разглеждане на делото пред районния съд се призовават и допуснатите от съда свидетели. Първоинстанционният съд е следвало за изясняване на фактическа

обстановка, да призове актосъставителя и свидетеля, присъствал при установяване на нарушението и съставяне на акта, които са свидетели на обвинението и е следвало да бъдат разпитани по аргумент от чл.280, ал. 1 от НПК. Районният съд като инстанция по същество е длъжен да мотивира свои фактически и правни изводи, за което е необходимо да събере допустимите и относими доказателства. Като не е разпитал актосъставителя и свидетеля по акта, съдът е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, защото е лишил жалбоподателя от възможността да обори констатациите в акта за установяване на административното нарушение. Налице е касационно отменително основание по смисъла на чл. 348, ал. 1 т. 2 от НПК.

На следващо място, съдът не се е съобразил и с разпоредбата на чл. 107, ал. 2, пр. 2 и ал. 3 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, която вмениява на съда задължение да събере всички доказателства /не само по исканията на страните, но и по свой почин/, както тези, които разобличават дееца, така и тези, които го оневиняват или смекчават отговорността му, да ги обсъди и прецени, като изложи своите доводи защо кредитира едни, а отхвърля други, в случай на противоречие между тях, като, при наличие на такова противоречие проведе необходимите процесуално-следствени действия, вкл. очни ставки. Като не е призовал и разпитал актосъставителят и свидетелят по установяване на нарушението, съдът е нарушил принципа на служебното начало, приложим в административно-наказателния процес, съобразно препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН, което се явява съществено процесуално нарушение.

Освен това, без да коментира използваната от въззивния съд техника за установяване на фактите по делото, касационният състав намира, че като не е установил фактическата обстановка по делото, а с мотивите си е препратил към съдържанието на АУАН и НП, в случая съдът не е изпълнил задълженията си да установи обективната истина по делото, като не е събрал никакви доказателства по силата на служебното начало и в изпълнение на задължението си за доказване. Съдът е изложил абстрактни, хаотични и трудноразбираеми мотиви, не е анализирал цялата доказателствена съвкупност и не е посочил кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. Предвид забраната за нови фактически установявания от касационната инстанция, настоящият състав е в невъзможност да се произнесе по правилността на формираните от съда изводи, тъй като не споделя подхода за установяване на фактите единствено на базата на посоченото в АУАН и без разпит на нито един свидетел и без събиране на доказателства, различни, от представените от АНО.

За пълнота, настоящият състав посочва и че съставът на районният съд не е обсъдил и приложението на чл. 28 ЗАНН и дали нарушението не представлява маловажен случай, а преценката на АНО дали случаят е такъв подлежи на съдебен контрол, тъй като касае правилното приложение на материалния закон.

С оглед изложеното дотук, съдът намира, че решението е неправилно и делото следва да бъде върнато на въззивния съд за ново произнасяне. При новото разглеждане на делото съдът следва да прояви процесуална активност и да събере всички относими и необходими доказателства, въз основа на които да установи по безспорен начин фактическата обстановка; да изложи мотиви по отношение на приложимия закон – под кой състав на нарушение се субсумира твърдяното поведение на касатора, съставляващо административно нарушение, ако се докаже наличието на такова. Във връзка с установяване компетентността на органа, издал оспореното НП, следва да се изиска ответника да представи Заповед № СОА20-РД15-34/06.01.2020г./за доказване

обективната невъзможност на кмета на СО да издаде процесното НП/, предвид възражението на санкционираното лице в тази насока, както и да се изложат мотиви дали в случая е налице хипотезата на маловажно нарушение.

С оглед изхода по касационната жалба, следва да бъде отменено Определение №1932/13.06.2023г. по същото дело, касаещо разноските и постановено по реда на чл.248 ГПК.

По отношение на разноските, на основание чл. 226, ал. 3 АПК следва да се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото.

Мотивиран от горното и на основание чл. 222, ал. 2 и чл. 222, ал. 2, т. 1 и т. 2 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 925 от 23.02.2023 г., постановено по НАХД № 13927/2021 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 18 състав.

ОТМЕНЯ Определение № 1932/13.06.2023г., постановено по реда на чл.248 ГПК, по НАХД № 13927/2021 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 18 състав.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав на съда.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.